

BÅNG, PETRUS

**Ägtenskaps-fägnad af femtio års kära
sammanlefnad, då krono-gruf-fogden wid
Dannemora grufwor ... Andreas Kalmeter,
och desz kärälskeliga maka, madame Anna
Steinholtz, firade sitt gull-bröllopp den 1 j**

Stockholm
1764

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

1764

22.

Teck.
Fred. Tillg.
Bost.

Agtenkaps-Sågnad

Af

Temtio års kåra Sammanlesnad,

1764
1700-1829

Då

Krono-Gruf-Fogden

mid Dannemora Grufwor,

Sögaktad ~~SERR~~

ANDREAS KALMETER,

Och

Des kärålsfeliga Maka,

MADAME

ANNA STEINHOLTZ,

Sirade sitt Gull-Bröllop

Den 1 Januarii 1764.

Uti et kort och enfaldigt

ENS

Af

PETRO BÅNG

Kyrko- Herde uti Fillmen.

SEDERHOLM, Tryckt hos NYSTRÖM och STOLPE.

22

Imprimatur.
N. von OELREICH.

I Jesu wälsignade Namn!

Idag är desso huse Salighet wedersfaren, sade wår Frälsare Jesus, när Han war til gäst hos Zachæum; orden finnas uti Luce 19 Cap. 9. v.

Historien om Zachæo, som war en Öfwerste för de Publicaner är bekant utaf anförda Capitel, huru Zachæus af åstundan at få se Jesum, steg upp uti et Mulbärträd, och huru Jesus sagnar Zachæum med sin intet allena Personliga, utan ock Nådefulla närwarelse.

At få Jesum til gäst, är wist en Salighet öfwer all Salighet, uti hwad hus och hwad stånd det wara må, i synnerhet uti Ålta ståndet, antingen wi äro fattige eller rike, höge eller läge; der är en kär och önskad sammanlesnad emellan Man och Hustru; där förbytes tåre-watten uti-glädjewin; där kan intet något godt fattas; där ser man uti Barn och Barnabarn med glädje den Aldrahögstas wälsignelse. At de Gamlas krona äro Barnabarn, och Barnas ära äro deras Säder, som Salomo skrifwer uti Ordspöks B. 17: C. 6. v.

Wid et så behageligt och ej mindre sällsynt än önskeligt tilfälle, som i dag, kunna billigt anförda ord i detta Hederswårda Huset brukas: Idag är desso Huse Salighet wedersfaren.

Herr Krono: Örfu: Fogden ser i dag på des 72., och des Ålftanswårde kära Måka på des 77 Alders år, sina Barn och Barnabarn til en så wacker samling, och får med största glädje begå och få sin Bröllopsdag, ifrån hwilken de, under hwarjehanda omwårdling af glädje- och sorgedagar, fått lefwa och hugna hwarannan inbördes af en sät och kär sammanlesnad i et wälsignadt Agtenskap öfwer fulla 50 År 4 Månader och 2 Dagar. HERren föröke ytterligare Deras dagar til Barns och Barnabarns glädje.

Den Salighet och glädje wedersfares intet alla Äkta Folk, och intet alla Hus.

Måste intet ofta den ena Äkta Makan sakna den andra tidigt nog, och när de så lefwa uti 20 til 25 år tillsammans, så skattas det för en Salighet, och är en hjertans glädje så hålla Siltwer: är mera Gull-Bröllopp, och lefwa på Höga Aldren uti et förnögd och wälsignadt Ägtenskap.

Et förnögd och wälsignadt Ägtenskap är wist at glädjas öfwer, när den ena Äkta Makan uti Gudsfruktan under et inwärtens behag winlägger sig om at älska och ära den andra, ehwad de äro innom sig selska eller i andras sällskap.

Uti timmelig måtto kan intet någon lycksalighet räknas större, som det berättas, en Christelig och Gudfruktig Förste i sin tid hafwer sagt: Kunde Gud i Andelig måtto intet bewisa oss menniskior större nåd och wälgerning, än då Han utgaf Sin enda älskelige Son, så kan i lefamlig måtto ingen lycksalighet wara större än et lyckeligt Ägtenskap.

Godt giftermål är et jordiskt Paradis.

Wäl är dem Manne, som en dygdesam Qwinna hafwer, deraf lefwer han dubbelt så länge. En god Boqwinna är sinom Man en glädje, och gör honom et roligt lefwerne. En dygdesam Qwinna är en ädla gäfw, och warder honom gifwen, som fruktat Gud. Ehwad han är rik eller fattig, så är hon honom en tröst, och gör honom altid glad. Wittnar Syrach i det 26: Cap. 1, 2, 3, och 4. verser.

När tillika uti huset barnen, som äro en Herrens gäfw, wäxa upp i ålder, wisdom och nåd sina Föräldrar til glädje och hjelp; hwad kan för Gud och människor wara kärare? Ibland de nio stycken, som Syrach i sitt hjerta håller högeliga prisandes, sättes i främsta rummet: En Man, som glädje hafwer af sin barn Syrachs 25: E. 10. v.

När äro här för ögon intet allena Barn, utan ock Barnabarn, fastän intet alle wid en sådan glädje haft tillfälle at wara närwarande; är icke altsammans en nåd och Salighet, som desso huse är wedersfaren?

Femtio år äro snart nämde, men femtio år hafwa mycket at betydta: Och huru många hinna til en sådan Alder i sina Ägtenskap? De äro få.

Så wil det ock wara något, at se Barn och Barnabarn för sina ögon, på höga Alderdomen; des förinnan så Föräldrar taga mången trötter stund, at ansa, upfostra, kläda, söda och sätta sina Barn i stånd: I anledning hwaraf Syrach skrifwer uti sin Boks 7: Cap. 29, 30. v.

Hedra din Fader af alt hjerta, och förgåt icke huru tung du dina Moder worden äst. Och kom ihog at du af dem född äst: Och hwad kan du göra dem för det, som de enrot dig gjordt hafwa.

När Patriarchen Jacob såg uppå den rika wälsignelsen med hwilken Gud honom i sitt Agtenkap wälsignat hade, utbrast han i dessa orden: Jag är för ringa til all den barmhertighet och all den trohet, som Du med dinom tjenare gjordt hafwer; fören jag hade icke mer än denna stafwen, då jag gick öfwer denna jordanen, och nu är jag til två skarar worden. Orden kunna läsas i 1 Mos. B. 32: Cap. 10. v.

Så wälsignar Gud dem, som honom frukta efter sitt nådefulla löfte, och den wälsignelse han lofwat alla Gudfruktiga Agta folk i lefamlig måtto.

Huru stor är icke den wälsignelse med hwilken Han dem i all Andelig måtto wälsignar igenom Jesum Christum, HERren skal wälsigna dig af Zion, at du skall få se Jerusalems wälsärd i alla dina lifsdagar; skrifwer Konung David i den 128: Ps. 5. v.

Och det är mer at glädjas öfwer intet allena at leswa til höga Aldren, och se sina Barn och Barnabarn, utan förnämligast huru de förökas och wära til i Christendom, tro, kärlek, dygd, Gudsfruktan, skickelighet och beskedelighet för Gud och menniskor; så at Guds Barnas antal igenom våra Barn måtte ökas, de som äro af Abrahams tro: och föräldrar, Fäder och Moder på sidstone med glädje kan säga: Här är jag och barnen som Du mig gifwit hafwer, af Esaje 8: C. 18. v.

Det är derföre märkligt, at det intet allena står om Abraham och hans Hustru Sara uti 1 Mos. B. 18: Cap. 11. v. At de woro både gamle och wäl til Alders komme, utan i synnerhet: At han besalte sinom Barnom och sino huse efter sig, at de skulle hålla HERrens wägar och göra hwad rätt och godt är, på det at HERren skulle låta komma öfwer Abraham alt det Han honom lofwat hade, det är all både Andelig och lefamlig wälsignelse öfwer hans Barn och Barnabarn.

Som det då på denna Nyårs-dagen är en hjertans glädje ifrån den Äldsta af Barnen här i huset, som gått in uti femtio, in til den yngsta af Barnabarnen, som allena är uti femte året, at wära närwarande, och så hugna sig af en så wärdig stamm ifrån Fahlu bygd; så kan ock för Herr Krono-Gruf-Fogden, och dess Gud- och dygdälskade kära Makas på Deras höga Alderdom, ingen ting här i werlden wära kärare, än höra och se sina Barnas och Barnabarnas kärlek och tillwärt i de stycken, som en sällm Christendom och öförfälskad Gudsfruktan tilhöra.

Derutinnan ligger grunden til all lyckfalsighet och sällhet för För:
Åldrar och Barn, i tid och ewighet, som den gamla Tobias, sin Son
Den unga Tobias till synnerlig tröst och upmuntran talar: Wi äre wäl
fattige, men wi få mycket godt, om wi fruekte Gud, fly synden och gös
ra det godt är, at se af Tobie B. 4: Cap. 23. v.

Deraf lära ock efterkommänderna, och de Barn, som ännu föds
de warda, då de upkomma, at de ock förkuna det sinom Barnom, at
de skola sätta sitt hopp til Gud, och intet förgåta Guds wärk, och håll
la Hans Bud; at tala af Ps. 78: 6, 7. v.

Huru skulle wi nu wedergålla HERranom alla Hans wälger
ningar, som Han oss gör, och den Salighet, som desso huse i dag är
wederfaren? Stor äro Dina under och Dina tankar, som Du
HERre Gud på oss bewisar: Dig är ingen lik: Jag wil förkunna
dem och deraf säga, ändock de stå icke til at räkna. Ps. 40: 6. v.

Tackel derföre Gudi alle, den stor ting gör i alla åndar, den
oss lefwande bewarar alt ifrån Moderlifwet och gös oss alt godt. Han
gifsse oss et gladt hjerta, och förlåne frid altid i wår om tid i Israël,
och at Hans nåd må altid när oss blifwa och frälssa oss så länge wi lef
wa. Syrachs 50: Cap. 24, 25, 26. v.

Det löftet, som HERren giffwit hos Propheten Esajam uti det
46: Cap. 4. v. Jag skal bära Eder in til Aldren, och in til des J grä
warden. Jag skal göra, Jag skal uplysta, bära och hjälpa; önskar
jag ytterligare såsom hitintills måtte fullbordas uppå Herr Krono:
Gruf: Fogden, och des älskans wårda kära Måka, i Deras återstå
ende lifstid, som Gud allena hafwer i sina händer, til des at de sås
som en hwete kärfswa i rättan tid införde warda, och komma til grafwa.
Tob. B. 5: Cap. 26. v.

Ja, at Barn och Barnabarn, ifrån slägte til slägte måtte wa
ra HERrans wälsignade, som himmel och jord
gjordt hafwer, Amen!!!

Nu tackel Gud alt folk. m. m.

Et
Krono-Grufwe-Fogdens wid Dannemora Grufwor
Högaktade Herren

Herr ANDREAS KALMETERS,

och

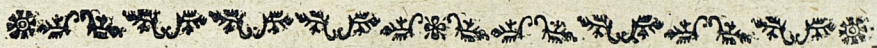
Des kära Matas

Madame ANNA STEINHOLTZ

Gull-Bröllop

Den 1 Januarii år 1764,

Ves detta insändt.

From Phoebus, Apollo och Synstrarna ser,
Rödvändigt Er hlep jag behöfver;
En ämnet är wigtigt för ögon jag ser,
At konsten är swag, mig bedröfwar.
Om Gull-Bröllop skrifwa mitt pund öfwer går,
En verser och Rimslut jag intet förstår:
Den konsten jag sällan utöfwar.

Så Silfwer-Bröllop, jag hört talas om,
Men Gull-Bröllop aldrig et enda.
Exemplen är rara af Ägtenkap, som
Så lyckligt i hamnen inlända.
En, Femtio åren så lefwa ihop,
I husligt nöje, det bör komm' i rop.
Där innom ser mången sin ånda.

Att Brude-Paret, som uppå denna dag
Gull-Bröllop med nöje månd Gira:
Fast aldeles ofiånd, så borde wäl jag,
Hel skidna Brud-frantsar hopwira
Men mackten mot willan alsintet försår:
Des Hoerdoms prydnad här långt öfwergår,
En, Silfwer-Hår Hufwuden zira.

Uptagen fördenkul hwad som jag här gier
Herr Brudgum och Bruden den hjära,
Min hjertliga önskan til himlen för Er,
Att Herren Er tåctes bestjára
God Hålsa och Wålgång ännu många år;
Att nöje och Trefnad jämt hos Eder står:
Att Gud Er på håndern tåct's håra.

Låt Herre Des öfriga dagar i ro,
Och nöje så framgient förnödas:
Ja, styrk Deras krafter; föröka Des bo:
Låt foten mot stenen ej stödas.
Och, när som Din almacht befaller Dem gå
All wärldenes wandring, så låt Dem of då
Inför Dig i Himmelen mötas.

www.books2ebooks.eu